

ШИРШЕ ЗМАГАННЯ, МОЛОДІ ВОДІЇ АВТОМАШИН!

ПОЗНАЙОМТЕСЯ! Микола Булохов, якого ви бачите на знімку, — один з кращих представників багатотисячного загону автоводіїв області. Машину «ГАЗ-51» під номером «ХЕ 08-95», яку водить цей ставний, кременний, завжди веселий 24-річний шофер, ви можете зустріти на шляхах Олександрівського району. Вона або щертя завантажена янтарними качанами мчить на приймальний пункт, або ж повертається на кукурудзяні плантації колгоспу «Росія», де в повному розпалі другі жнива.

В цю гарячу пору не знає втоми молодий, енергійний водій — треба поспішати, щоб за хорошої погоди перевезти врожай качанистої у державні засіки. За зміну Микола Булохов встигає своїм «газоном» роботи по 585—600 тонно-кілометрів — у півтора раза більше норми. Цей показник не приходить сам собою. Водій проявив немало кмітливості і винахідливості, щоб прискорити пробіг автомашини, збільшити її вантажопідйомність: борти нарощені дошками, є скребок для саморозвантаження кузова. Все це дозволяє Миколі щодня збільшувати свій трудовий рахунок, прискорювати вивозку кукурудзи.

Не нахвалиться роботою колгоспного водія голова правління артілі І. Є. Адоїн, шанобливо говорять про нього колгоспники. І це — найкраща винагорода Миколі за його невисипущі старання, за швидкісні рейси, за турботи про помноження багатств рідного колгоспу.

ТЕПЕР, у розпал других жнив, на водіїв автомашин покладається особлива відповідальність за долю вроженого врожаю. Вийдіть уночі в степ — він весь у переліт рухливих світлячків. Розсіяючи світлом фар нічну пільму, курними шляхами мчать сотні автомашин. Невтомну передз'їздівську трудову вахту несуть водії, вдень і вночі перевозять вони у державні засіки щедри осінні дарунки колгоспної землі.

На всю область пролунав бойовий клич молодих шоферів колгоспу імені Сталіна Гайворонського району. Сповнені патріотичного прагнення гідними подарунками зустріти ХХІІ з'їзд партії, водії В. Сиринник, І. Глуханчук, В. Кравченко, Г. Продан та інші звернулися до всіх шоферів області з закликом — по-швидкісному і без втрат перевезти весь врожай кукурудзи.

Всебічно зважили свої можливості і водії Новоукраїнського автопарку, які запропонували провести місячник по перевезенню сільськогосподарських вантажів і в основному до 15 жовтня впоратися з цією роботою. Заклик обох шоферських колективів дістав широку

підтримку в інших районах області. В артілях Кіровоградського району, наприклад, більша частина машин працює у дві зміни. В ці гарячі осінні будні тут славно трудяться комсомолец Михайло Баландюк — водій колгоспу імені Леніна (с. Підгайці). Його автомашини не знає простоїв — її можна зустріти і біля кукурудозбиральних комбайнів, і на Кіровоградському приймальному пункті. До двох змінних норм виконує Михайло щозміни.

Так само, без найменших затримок працюють і комсомолец Григорій Верейтін з колгоспу «Красное знамя» (Кіровоградський район), новоукраїнські шофери Микола Арсірій, Григорій Тесляк, Григорій Балан та інші.

Досвід цих передовиків-автотранспортників переконливо говорить, що в перевозках сільськогосподарських продуктів немає недоступних висот. Сьогоднішній успіх водіїв-швидкісників може і повинен бути завтра досягнутий і примножений багатьма іншими.

У своїй недавній промові по радіо і телебаченню М. С. Хрущов підкреслював, що збирання і закупки сільськогосподарських продуктів будуть нині такі, яких ми не мали за всі роки Радянської влади.

У НИНІШНЮ пору золотої осені перед трудівниками колгоспного села області стоїть виключно за своєю складністю завдання — в найкоротший строк треба зібрати кукурудзу більш як з 300 тисяч гектарів, цукрові буряки — з 140 тисяч гектарів і соняшник — з площі 130 тисяч гектарів, продати державі 36 мільйонів пудів зерна кукурудзи, тоді як за всі разом взяті попередні дванадцять років область здала державі 34,9 мільйона пудів зерна кукурудзи. Отже, на працівників автотранспорту тепер, як ніколи раніше, покладаються великі завдання. Всі автомашини повинні працювати з максимальним завантаженням, на повну потужність.

Ініціатива молодих гайворонських водіїв заслуговує вслякого наслідування. Обов'язок райкомів комсомолу, первинних організацій — на всю широчінь розгорнути змагання серед комсомольців-автоводіїв, щоб вони служили прикладом для всіх шоферів у масових перевозках врожаю нинішнього року.

Давайте ж, молоді події автомашин, на завершальному етапі сільськогосподарського року потрудимось так, щоб колгоспники сказали: «Велике спасибі!» Славними трудовими ділами зустрінемо наступний ХХІІ з'їзд Комуністичної партії!

НОВАТОРИ ВЕДУТЬ ПОШУКИ

НОВИМИ досягненнями нововведень став технічний відділ підприємства, де працює немало молодих спеціалістів. Під керівництвом старшого інженера-конструктора т. Ярошенка конструктори тт. Зубенко, Володимирський та інші спроектували і розробили креслення нової вагранки для ливарного цеху продуктивністю 3 тонни. Монтаж вагранки провадиться під керівництвом молодого досвідченого інженера Ю. Шекотіхіна.

Секретар комсомольської організації конструктор Едуард Володимирський розробив креслення шихтопідіймача для цієї вагранки. З його допомогою буде повністю механізовано подачу шихти. Технологію виготовлення шихтопідіймача розробляють комсомолки технологів Валентина Суліковська і Люба Іващенко.

Наприкінці вересня нова високопродуктивна вагранка видасть продукцію.

Вони видобувають граніт

У КОМПАНІВСЬКОМУ районі поблизу села Живанівки є розлога балка. Тут, біля кам'яних скель, працює бригада Дмитра Шумейка. З десяти членів колективу вісім — комсомольці.

Бригада гранітного кар'єру Компаніївського райпромкомбінату має високі трудові показники: виробничі завдання молодь виконує на 130—140 процентів.

Добре працюють юнаки, не забувають вони і про навчання. Бригадир Дмитро Шумейко в цьому році за-

кінчив десятирічку і готується до вступу на заочний відділ політехнічного інституту. У вечірній школі вчаться каменолом Анатолій Голуб, підсобні робітничі Катерина Трофімова, Тетяна Дяченко. А члени бригади Василь Непрозваний, Анатолій Довгополий, Леонід Костря здобули собі ще одну професію — закінчили курси шоферів.

За високопродуктивну працю цій бригаді присвоєно звання комуністичної.

О. КОНСТАНТИНОВ.

Л. СЕМЕНЕНКО,
технік-конструктор.
м. Кіровоград.

Є ДРУГИЙ ЕШЕЛОН МЕТАЛОЛОМУ

ЗБЕРЕМО у вересні для мартенів країни 15 тонн металолому — таке слово дали піонери та школярі Кіровоградської середньої школи № 10 і звернулися до всіх учнів області наслідувати їх приклад.

Сьогодні юні лєнінці десятої школи з радістю рапортують:

— Своє зобов'язання виконали достроково. Вже є 18 тонн брухту.

Іх звернення підтримали всі школярі міст і сіл області. По 10—11 тонн металолому здали піонери середніх шкіл №№ 6, 8, 14 міста Кіровограда. Невтомними шукачами металевих скарбів стали знам'янські та новоархангельські школярі.

І ось 30 вересня, напередодні річниці піонерської дворічки, піонерія Кіровоградщини на честь ХХІІ з'їзду партії відправляє у Дніпропетровськ свій другий ешелон металолому.

Бюро обкому ЛКСМУ схвалило почин учнів Кіровоградської середньої школи № 10 і нагородило їх Почесною грамотою.

...А КОМБАЙНИ СТОЯТЬ БЕЗ ДІЛА

НЕ ТАК давно отут, на широких ланах артілі імені Леніна, шуміли на вітру пшеничні масиви, а нині — всюди чорні рілля. Фронт робіт перемістився на інші місця — туди, де дозрів урожай королеви полів. Сеницькські кукурудзіводи попрацювали добре — кожний гектар видає до 60 центнерів качанистої, а на комсомольсько-молодіжних гектарах Івана Ермолатія та Ніни Сокалюк чудесниці ще краща — по 65—70 центнерів виходить на круг.

З нашої артілі на Грушківський приймальний пункт вже надійшло понад 1900 центнерів качанистої. Найбільше її скопив своїм «ККХ-3» Макар Корницький. На його рахунок 80 гектарів зібраної площі. Ще не було такого дня, щоб механізатор не виконав змінної норми. Щовечора тільки й чути в колгоспній конторі:

— Макар сьогодні майже вісім гектарів дав!

— А міг би й більше зробити, — каже М. Корницький, — якби від мого комбайна добре транспортували качанисту. Три автомашини для мене мало, потрібно п'ять—шість. Тоді дві норми перевершу!

Комбайнер має рацію. З-за відсутності автотранспорту збиральний агрегат використовується не на повну потужність.

Та ще гірше те, що один «КУ-2А» ще й не включався в роботу, бо досі не відремонтований, а другий «КУ-2А», де комбайнером Петро Цуркан, зібрав лише кілька гектарів кукурудзи і вийшов з ладу. Коли закінчиться ремонт, не відомо.

Очевидно, керівники колгоспу розраховують виключно на ручну працю. Це добре, що нам допомагають збирати кукурудзу робітники, службовці та учні райцентру. Але ж не можна ігнорувати техніку, бо це призведе до затягування збирання і зриву виконання нашого зобов'язання — впоратися з кукурудзою до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС.

О. ЖИВОТІВ-СЬКА — секретар комсомольської організації, керівник комсомольського патруля; **А. ЦУРКАН,** **А. АНДРУЩЕНКО** — патрулі.

Колгосп імені Леніна
Ульяновського району.

СІЛЬСЬКИЙ КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ

ВІННИЦЯ. У селі Яришів Вінницької області на громадських началах організовано сільський комітет комсомолу, який координує роботу п'яти первинних комсомольських організацій колгоспу. Сільком комсомолу керує змаганням молодих трудівників села, здійснює контроль за ходом виконання зобов'язань, стежить за навчанням молоді.

Секретарем сільського комітету комсомолу обрано Валентина Лясковський — помічник бригадира комплексної бригади.

Бюро Вінницького обкому комсомолу схвалило ініціативу яришівських комсомольців і рекомендувало комсомольцям великих колгоспів і населених пунктів підтримати їх почин.

Об'єднати зусилля в боротьбі за мир

Привітання М. С. Хрущова міжнародній профспілковій конференції в Берліні

В Берліні відбувається міжнародна профспілкова конференція за укладення німецького мирного договору, за мирне розв'язання проблеми Західного Берліна, проти провокацій війни. Товариш М. С. Хрущов звернувся з листом до учасників цієї конференції. Від імені Радянського уряду і від себе особисто він передає конференції палкий привіт і побажання успіхів у роботі. Підкреслюючи надзвичайну важливість питань, висунутих на обговорення конференції, М. С. Хрущов вказує, що у відповідь на нашу пропозицію про укладення мирного договору західні держави погрожують війною, яка в сучасних умовах неминуче означала б світову термоядерну катастрофу.

Глава Радянського уряду підкреслює, що великий вклад у розв'язання життєво важливого завдання відвернення но-

вої війни покликаний внести міжнародний робітничий клас і його професійні спілки. Особлива відповідальність за збереження миру лягає на робітничий клас ФРН, обов'язком якого є очолити боротьбу проти німецького милітаризму і реваншизму.

М. С. Хрущов висловлює впевненість, що конференція, скликана з ініціативи Всесвітньої федерації профспілок, безсумнівно, відіграє велику роль у справі мобілізації трудящих і профспілок Європи та всього світу на активну боротьбу за укладення мирного договору з Німеччиною, мирне розв'язання проблеми Західного Берліна, проти воєнних провокацій імперіалістів, за загальне і повне роззброєння, за міцний мир і міжнародну безпеку.

(ТАРС).

— Де ж їм зараз бути? Звичайно, на своїй другій роботі.

Завідувач молочно-товарною фермою колгоспу «Україна» Іван Семенович Костенко на мить замовкає, прислухається.

— Ой, чуєте, як співають!

Вітер доносить з поля ледь чути мелодію. Слів не розібрати, але сам тон пісні веселий, бадьорий, кличний. І ми направилися у степ.

Ось великий масив високостеблїої кукурудзи. Тільки різнобарвні хусточки дівчат, немов маленькі човнички, погойдуються серед золотавих хвиль буйнолистої чудесниці. Спориться робота у цих веселих, життєрадісних дівчат. Сміється гостра на язик Валя Плющ, ніяк не може заспокоїти її розсудлива, серйозна Валя Мамонтова. А про що це сперечається Віктор Миронов з ланковою Оленою Блажко?

— Ну й що з того, що вона не комсомолка? — доводить хлопцеві. — Тіна — член нашого колективу. Хай не ганьбить його. Сапати не ходила, тепер збирати відмовилась. Панькаємося ми з нею...

— А що ти їй зробиш? — втручається в розмову Тольа Ходаченко. — Павлова скаржиться на свою непрацездатність.

— Боїться схуднути, — сміється Валя Плющ.

— Дівчата, — раптом вигукує Рая Лабунець. — Вже чотири години...

Всі поспішають на ферму. Час доїти корів.

Напровесні цього року на комсомольських зборах телятник Віктор Миронов запропонував створити з числа молодих тваринників ланку, яка б одночасно з доглядом за коровами вирощувала б і королеву полів. Пропозиція всім прийшлася до вподоби. Чотирнадцять чоловік ввійшло до складу ланки. Взяти зобов'язання — виростити на кожному з 20 гектарів не менше як по 50 центнерів. За справу взялися з ентузіазмом: провели три неділі по вивезенню перегною, робили все так, як агротехнічна наука радить. Земля щедро віддячила комсомольцям за працю. Хорошим видався врожай. Тепер юнаки і дівчата закінчують збирання його.

Та чи в усіх колгоспах району так поставлена справа на комсомольських гектарах? Працівники райкому комсомолу настроєні оптимістично.

— Бачите, як у нас поставлене діло? — каже інструктор Добровеличківського райкому комсомолу Володимир Воробйов. — Направили всіх комсомольців на збирання качанистої.

— З кукурудзою буде повний порядок, — вторить йому секретар райкому Василь Мухачов.

— А на якій площі повинні зібрати комсомольсько-молодіжні ланки району?

— 3.660 гектарів.

— І багато вже зібрано?

Василь Мухачов замислився, щось намагається пригадати, а потім, ніяковіючи, відповідає:

— У мене немає таких даних.

— А коли розраховуєте закінчити другі жнива на комсомольських гектарах?

— Не знаю. Ми тільки розпочали збирання...

Готуючись до відповідального етапу сільськогосподарських робіт, райком комсомолу ухвалював загальнонепогані рішення, розробляв всілякі заходи. А яка ж віддача? Проліструємо це на прикладах.

В колгоспі «40-річчя Жовтня» під кукурудзою зайнято 529 гектарів. Більше тижня триває в артілі зби-

рання, а зібрано лише... 24 гектари, головним чином, вручну.

В ці напружені дні по кукурудзяному масиву ходить один-єдиний комбайн, яким скошується по 1,5—2 гектари за день — значно менше норми. Тут би втрутитися райкому комсомолу, з'ясувати причини поганої роботи агрегату. Але комсомольці мовчать, не б'ють на сполох. Їх зовсім не хвилює той факт, що в колгоспі вже довгий час простоюють без діла ще два комбайни «КУ-2». Коли ж агрегати будуть пушені в дію?

В цій артілі є дві комсомольсько-молодіжних ланки. Дівчата з ланки Олени Левицької зобов'язались зібрати на площі 70 гектарів по 60 центнерів, а ланка Марії Могили — по 55 центнерів на кожному з 70 гектарів. Як же додержують вони свого слова?

— Урожай виростили високий, — говорить голова артілі т. Проценко. А от до збирання його ще не приступили, бо люди зайняті на бурякових плантаціях.

Але така черговість в роботі немає ніякого виправдання. Адже вихід із становища не важко знайти. Буряки можна вивозити і вночі, а вдень використовувати машини для перевозки качанистої. Та Добровеличківський райком комсомолу і комсомольські організації на місцях своєчасно не погурбувались про укомплектування збиральних агрегатів досвідченими молодими механізаторами для двозмінної роботи. Тому майже у всіх колгоспах району з настанням сутінків на полях замовкає гомін машин і людей.

Стан справ в артілі «40-річчя Жовтня», на жаль, не є винятком. Подібне становище і в більшості інших господарств району.

Взяти хоч би колгосп імені Сталіна. Тут комсомольсько-молодіжна ланка Галини Руденко теж ще не вийшла на збирання кукурудзи з своєї ділянки, всі дізчата зайняті на копанні буряків.

— Наша ланка зобов'язалась виростити по 53 центнери королеви на кожному з 100 гектарів, — говорить дівчина. — Але, який врожай одержимо, не знаємо. На нашій ділянці поки що працюють тільки студенти.

В минулому році комбайнер Микола Козловський зібрав своїм «КУ-2» найбільше кукурудзи і був премійований правлінням артілі. В цьому році молодий механізатор обслужує бригаду Івана Мартинюка, до складу якої входить і ланка Г. Руденко. За день Микола скошує всього по 2,5—3 гектари. Головним чином, він робить просіки. На площі в 200 гектарів комбайн М. Козловського — єдина машина. На що ж сподівається голова колгоспу І. Я. Очеша? На руки людські?

Чи пробував райком комсомолу розібратися в тому, чому в переважній більшості колгоспів качаниста збирається вручну (зокрема, в артілі імені Чапаєва з трьох комбайнів два ще й досі не відремонтовані)? Ні!

Не менш важливе значення має збереження врожаю. Обком комсомолу прийняв спеціальну постанову про організацію на місцях комсомольських дозорів. Однак,

в Добровеличківському райкомі ЛКСМУ не квапляться. І лише, коли начальник районного відділення міліції В. А. Зачепа запропонував створити комсомольський штаб по охороні кукурудзи, райкомівці почали розкачуватися. А втім, і зараз в колгоспах району у складі дозорів дуже мало комсомольців. Це іноді відкриває лазівки розкрадачам колгоспного добра. 21 серпня вночі конок Добровеличківського сільського споживчого товариства 23-річний Микола Бондар вкрав на полі колгоспу імені Сталіна 26 кілограмів качанистої. Через кілька днів крадіжку вчинив Петро Мусієнко. Злочинці були затримані, але зробили це не представники комсомольського дозору, а секретар партійної організації артілі т. Степанцов разом з колгоспниками тт. Якубенком і Васильєвим.

Зараз добровеличківці тримають серйозний іспит. Збирання кукурудзи так само, як і копання буряків, вінчає працю сотень і тисяч трудівників колгоспних ланок. Оцінка діяльності райкому ЛКСМУ залежатиме тепер від того, чи зможе він оперативним перебудувати свою роботу і, не гаючись, по-бойовому мобілізувати комсомольців району на збирання пізніх культур.

М. БАРСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

У ланці Раїси Чорногор

Щедре проміння залило широкий лан. На зеленому полі буйнолистої буряків — кольорові жіночі вбрання — мов квіти на килимі.

Ланка Раїси Чорногор працює далі від усіх, ген аж за балкою. На отій ділянці, що досі вважалась неперожайною. Та Раїса примусила односельчан змінити думку про цю землю.

— Одержу на ділянці не менш як по 400 центнерів коренів з гектара, — заявила вона ще взимку, коли розпроділяли площі.

І хоч знали Раю в артілі імені Сталіна як працювиту, серйозну дівчину (недарма ж її, двадцятирічну, депутатом до сільської Ради обрали), та все ж сумніви закрадалися відносно такої цифри. Ланка, яку вона очолює, не комсомольсько-молодіжна. Крім ланкової та ще кількох молодих — Олі Куликової, Євдокії Негрієнко, Олександри Несен, вона складається з літніх жінок. Та й їм зуміла Раїса передати частку своєї молодої енергії.

Дружно усі 16 жінок з'являлись у колгоспний двір, щоб вивозити добрива на свою ділянку. Крім мінеральних добрив, одержаних в колгоспі, кожна з членів ланки заготовляла вдома місцеві — попіл, пташиний послид. І все це вивозили на ділянку. Удобрювали землю, сподівалися одержати від неї винагороду.

І одержали. Бурякозбиральний комбайн вибирає з пухкої землі великі, повновагові корені. Є такі, що й до кілограма затягують.

Члени ланки, розподілившись на групи, чистять буряки. Швидким ударом ножа жіночки відтинають зелені пучки листя, і чисті корені летять до купи.

— То як, маєте по 400? — запитуємо у ланкової.

— Це вже безсумнівно, — відповідає вона. — Нам тепер найдужче хотілося б знати, по скільки центнерів дали понад зобов'язання. Отож поспішаємо пошвидше зібрати врожай...

Т. БОРИСЕНКО.

Хмельський район.

Тут приймають КАЧАНИСТУ

РЕПОРТАЖ

ЗОЛОТА
осінь вишгородила труд кукурудзоводам щедрими дарунками землі.

Безперервним потоком, вдень і вночі, йдуть тепер автомашини з янтарними качанами на Кіровоградський завод по обробці гібридного і сортового насіння кукурудзи.

Ось до приймальної естакади підкотив «ГАЗ-51». Водій Валентин Яценко виглянув з кабіни і гукнув до лаборантки:

— Ану, Галинко, не затримуй. Сьогодні ще пару рейсів хочу зробити...

Покваплює лаборантку Валентин не дарма: адже він долає велику відстань — з радгоспу імені Куйбишева в Бобринецького району доставляє сюди кукурудзу.

Галина Стеценко швидко відбирає качани для аналізу (знімок 1). Минає дві-три хвилини, і В. Яценко підїжджає до автопідйомника, за хвилину — дві машини розвантажена. Качани по транспортеру надходять у бункер для тимчасового зберігання кукурудзи.

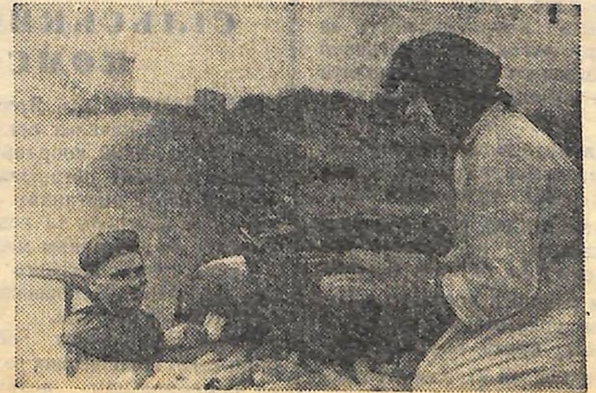
Автопідйомником управляє Григорій Саленко. 130—140 автомашин проходить за зміну через його автопідйомник.

З БУНКЕРА початки потрапляють у сортувальний цех. Тут працюють Галина Ліб, Олена Коцюрба, Галина Дідич та Галина Таран. Молоді робітничі пальці стежать за сортуванням качанив.

— Саме тут вирішується доля кожної зернини, бо це ж готується посівний матеріал, — говорить Галина Таран.

Ось — велетень-сушарка. Щодоби вона пропускає по 2750 центнерів качанив. П'ять транспортерів і сім електромоторів сушарки обслуговує комсомолець Василь Руденко (знімок 2). Жодного випадку простої механізмів ще не було за час його роботи.

А В ТИХИХ кімнатах заводської лабораторії провадиться аналіз про-

дукції. Цю відповідальну роботу сумлінно виконують дівчата-лаборантки Людмила Гавриленко, Марія Власова, Валентина Пешехонова, Таїсія Кушніренко, Валентина Михайленко та інші.

— Всі дівчата працюють добре, — говорить завідувач лабораторією Зорен Кирилович Орел. — А якщо фотографувати кращу з кращих, то, будь ласка, Людмила Гавриленко (знімок 3).

Посівний матеріал під наступний врожай повинен бути тільки відмінної якості — під таким девізом працюють лаборантки підприємства.

І. НАЗАРТІЯ,
наш позаштатний кореспондент.
Фото автора.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

„Більше послідовності“ — радять комсомольці

КІРОВОГРАДСЬКИЙ агрегатний завод — підприємство майже повністю молодіжне, і тому комсомольські звітні-виборні збори були важливою подією для всього колективу.

Зібравшись в своєму клубі, молодь уважно вислухала доповідь секретаря заводського комітету Юрія Кваші.

18 комсомольсько-молодіжних бригад з високими виробничими показниками йдуть назустріч XXII з'їзду партії. Шести колективам присвоєно звання комуністичних. Почин Альбіна Кравцової з заводу «Червона зірка» підтримали бригади Л. Гольштейна, В. Нестеренка, А. Рабіновича, які змагаються за право називатись комуністичними колективами імені XXII з'їзду КПРС. Особисті подарунки з'їздові готують 110 комсомольців заводу.

Віраді успіхи і у молодих раціоналізаторів заводу, які подали в цьому році 67 пропозицій. Так, Б. Гризов запропонував синхронізувати роботу агрегатних головок, що дало економічний ефект в сумі 2.147 карбованців.

Але не здобуті успіхи стали предметом обговорення. Комсомольці говорили про те, як їх ще більше помножити, які недоліки їм перешкоджають.

Чудова ініціатива — боротися за зниження собівартості продукції — виникла серед комсомольців, що працюють на складанні маслососисів. Але цехове бюро і завком комсомолу не зробили всього необхідного для того, щоб це починання вийшло за межі цеху, охопило весь колектив.

Така ж доля спіткала інше починання — боротьбу за кращий агрегат, яку запропонували розпочати комсомольці цеху № 1 тт. Михайлова і Сидлярюнок.

Критичі було піддано і бюро цеху № 2 (секретар М. Берест), яке заведло роботу з комсомольсько-молодіжними бригадами, не підводило навіть підсумків змагання.

Збори показали, що комсомольці правильно помітили суттєвий недолік в роботі свого комітету. Адже ініціатива комсомольська тут б'є через край, і треба її спрямовувати в потрібне русло, бути послідовним в усіх починаннях.

О. ЛАДАН,
«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
24 вересня 1961 р., 2 стор.

наш позаштатний кореспондент.

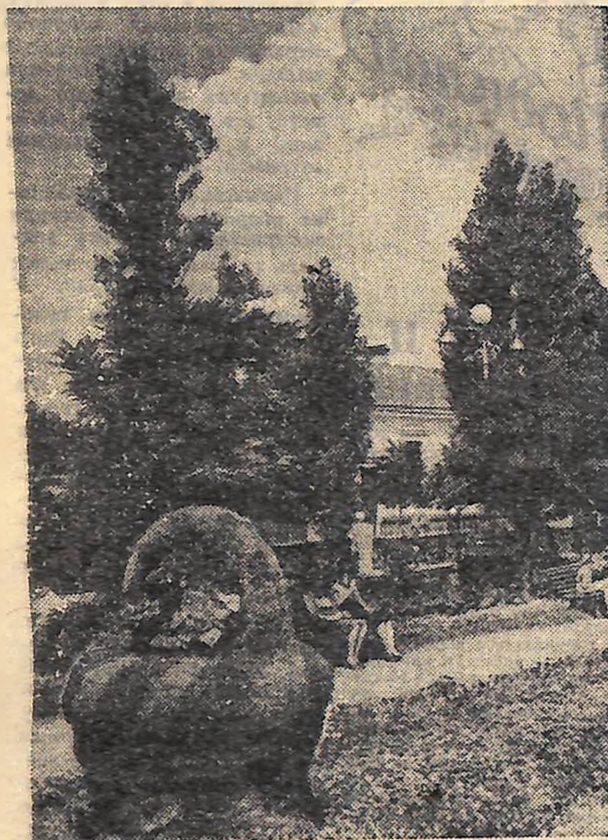
Заклик до молоді всього світу

БУДАПЕШТ, 21 вересня. (ТАРС). Секретаріат Всесвітньої Федерації демократичної молоді у зв'язку з проведенням 7 жовтня міжнародного дня боротьби молоді проти воєнних провокацій закликає молодь усього світу боротися за збереження миру в усьому світі, за укладення мирного договору з обома німецькими державами.

В центрі Європи, говориться в зверненні ВФДМ, переданому Угорським телеграфним агентством, знову виникла серйозна небезпека, яка загрожуватиме мирові в усьому світі. ВФДМ закликає розв'язати німецьку проблему шляхом переговорів, підтримує пропозицію про перетворення Західного Берліна у вільне демілітаризоване місто.

Імперіалістичні держави — члени НАТО, підкреслюється в зверненні, відповіли самими лише погрозами на радянські пропозиції, спрямовані на розв'язання німецької проблеми. Саме враховуючи серйозну загрозу, яку створює така політика для безпеки народів, СРСР був змушений вжити заходів з метою забезпечення оборони. Ці заходи мають на меті зірвати можливу агресію, зберегти мир в Європі і в усьому світі.

Боротьба за мирне розв'язання німецької проблеми тепер — головне завдання антіімперіалістичної і миролюбної молоді всіх континентів, вказується в зверненні. ВФДМ закликає молодь усього світу перетворити 7 жовтня в день боротьби за мирне врегулювання німецької проблеми і підписання мирного договору з двома німецькими державами, в день боротьби проти війни, за загальне і контрольоване роззброєння, а також за ліквідацію всіх воєнних баз на чужій території.

КИРОВСГРІД СЬОГОДНІ. Один з вуточків скверу по вулиці Леніна. Фото Г. ВЕРУШКІНА.

РОЗПОВІДЬ про земляка-героя

П'ЯТИКЛАСНИКИ Богданівської середньої школи давно шефствують над сім'ями загиблих воїнів. Ланка Ліді Лелеки взялася допомогти батькам комсомольця-партизана Анатолія Підгірного. Відразу ж після уроків вирушили до старих сивою.

На подвір'ї поралася бабуся. Побачивши групу школярів, запитала здивовано: — Ви кого шукаєте? У нас учнів немає.

— Ми до вас прийшли, — посміхнулася Люда Бондаренко.

А через кілька хвилин діти вже поралися на горді, де старий збирав кукурудзу.

Втомившись трохи, сіли спочити. Ларіон Іванович мовчки спостерігав за своїми помічниками.

— Будете вчителями, інженерами... — промовив немов до себе. — Мій Толик теж хотів стати інженером. Не судилося...

— Розкажіть про вашого сина, Ларіоне Івановичу! — загомонили діти.

Повільно, може, пригадуючи, а може, стримуючи хвилювання, старий розпо-

відав, як Толя вчився, як пішов у партизани.

— Фашисти от-от мали підійти до Богданівки. Анатолій не міг всидіти вдома. Повався до партизанів. Крім мене, про це ніхто не знав. Мати завжди передавала йому одяг, харчі, та всі передачі я ховав у сніг. Стара не раз бідкалася: не приходять хлопця додому, фронт близько. Лише тоді, коли якийсь знайшла в сніг свої передачі, догадалася. Від нього довго не було ніяких звісток. Одного разу переказали нам пастухи, що бачили його з однією дівчиною біля залізничної колії, в районі Сичевого. Мабуть, ішов на завдання.

Більше про нього ми нічого не чули, поки наші не ввійшли в Богданівку. Повернувся Анатолій не надовго. Та й пішов знову. Партизани якраз з'єдналися з армією. Більше Толя так і не повернувся. Загинув... Пізніше нам прислали листа і нагороди його...

Відтоді піонери стали першими друзями діда Ларіона.

В. БОГДАНОВА.
Знам'янський район.

Семен Семенович Портнов народився в сім'ї робітника Маловисківського цукрозаводу. На цьому ж підприємстві він і почав своє славне трудове життя, був тут одним з перших організаторів Комуністичної Спілки Молоді.

Під час Великої Вітчизняної війни С. С. Портнов був на фронті, багато разів поранений, нагороджений орденами та медалями. В післявоєнний період працював на заводі «Червоний Профінтерн» в Дніпропетровську. Нині Семен Семенович — персональний пенсіонер.

Нижче друкуємо спогади ветерана комсомольського руху Маловисківського району Семена Семеновича Портнова.

1. Людина в шкірній куртці

ІШОВ 1921 рік. Залишки білогвардійських банд були скинуті у Чорне море. Але на Україні залишилися ще дрібні куркульські охвістя, які чинили шалений опір Радянській владі. Іх було багато, тих бандитських отаманів, вони розгулювали по селах, вішали комуністів, активістів. Становище залишалося напруженим.

Серед нашої заводської молоді майже всі, звичайно, були за Радянську владу. Але багато чого ми тоді не розуміли, і цим користувалися вороги. Вони створювали різні молодіжні організації, всілякими шляхами заманюючи в них молодь.

Зокрема, виникла організація так званих бойскаутів. Вони пропагували заклики: «Молоді не треба політики, молоді потрібен спорт». Щоб заохотити юнаків і дівчат, кожному бойскауту видавався спортивний костюм, шарф, гетри. Немало молодих робітників тільки заради цього стали бойскаутами.

Саме в цей час на нашому цукровому заводі з'явилась кремезна людина у шкірній куртці. Степан Іванович Горобчук часто затримувався після роботи, підходив до молоді, сідав і прислухався до наших суперечок, посміхаючись у вуса, вставляючи одну-дві фрази.

Через деякий час вийшло так, що не Степан Іванович йшов до нас, а ми до нього. Збиралися, і він розповідав. А розповідати він був майстер, та й знав він немало, бачив багато. Виявилось, що Степан Іванович за більшовицьку роботу був у заслання, на каторзі, брав активну участь у революції, у громадянській війні. Розповідаючи різні епізо-

ди з свого життя, С. Горобчук, начебто ненароком, пояснював нам лінію партії з багатьох питань класової боротьби, виховував у нас почуття відповідальності за громадські справи.

Вийшло якось так, що Степан Іванович для більшості з нас став незаперечним авторитетом.

«Степан Іванович говорив...», «Степан Іванович попереджував». «Хай Степан Іванович вирішить, хто правий...» — часто говорили молоді робітники.

Якось С. Горобчук запросив до себе найбільш активних юнаків.

— Ось що, хлопці, досить вже розмовляти. Хочете допомагати партії?

— Звичайно, Степане Івановичу.

— Тоді ось що. Треба нам організувати на заводі спілку молоді, в інших місцях такі спілки вже працюють. В цю спілку треба зібрати всіх, хто разом з нами ненавидить куркулів і капіталістів, всіх, хто не злякається виконувати волю партії, тих, для кого Радянська влада дорожча за життя. Вас я знаю і впевнений, що ви зможете організувати таку молодь. Ну, як, згода?

А першого лютого 1921 року ми вже одержували в райкомі комсомолу комсомольські квитки. І зараз, коли я пригадую ті далекі дні, переді мною на столі лежить комсомольський квиток, який з 1921 року зберіг, як святиню. Він нагадує мені про ті славні часи, про мого першого вихователя, старого більшовика Степана Івановича Горобчука, який став для багатьох з нас, молодих робітників цукрового заводу, втіленням кращих рис комуніста.

2. Вороги чинять опір

БАГАТЬОМ з нас йшов 17-й рік. Але життя не рахувалося з цим. Воно з кожним днем висувало перед нами все більш складні питання, все більш відповідальні завдання. Заводський комсомольський осередок вирішив організувати школи по ліквідації неписьменності. Але кожний з нас і сам був не дуже письменний. Старі майстри, прихильники відживаючих порядків, посміхалися. Життя вимагало від нас допомагати молоді розбиратися в політичних питаннях,

але й тут ми самі іноді, як кажуть, «плавали». Доводилося виступати на зборах, але говорити як слід перед масами ми ще не вміли. І знов старі майстри зустрічали нас посмішками. За цим крилося вороже ставлення до всього нового, а деякі навіть і не приховували цього. Пригадую, якось до мене підійшов майстер Грибцов.

— Ну, комсомолец, — презирливо почав він, — як справи? Все на збори ходиш? А пам'ятаєш, як ме-

Прочитай цю книгу

«Від з'їзду до з'їзду»

Видавництво ЦК ВЛКСМ «Молода гвардія» випустило масовий тиражем книгу «Від з'їзду до з'їзду».

1956 — 1961 роки — період між XX і XXII з'їздами КПРС увійдуть яскравою сторінкою в літопис Ленінського комсомолу. Багато славітих справ здійснив він за ці роки під керівництвом Комуністичної партії, як її найближчий помічник і надійний резерв. У невеликій книзі, що виходить напередодні XXII з'їзду партії, Г. Коваленко, В. Криворученко, Р. Черкизова розповідають про діяльність Ленінського комсомолу, про самовіддану працю нашої молоді, її великі творчі звершення за цей період.

Книга завершується розділом «З'їздові партії любимої». Тут говориться про те, з чим комсомол приходив до XXII з'їзду партії. Своєю енергією, молодістю і ентузіазмом юнаки і дівчата віддають будівництву найпрекраснішого і найсвітлішого суспільства — комунізму. (ТАРС).

В ТІ СЛАВНІ РОКИ

ні після роботи корівник чистив, дрова рубав? Експлуатація, кажеш? Так за це ж я тебе вчив, як інструмент в руках держати. А тепер ти як був не-

доучкою, так і залишився. І він, наступивши мені на ногу, боляче потягнув за вуха. — Не маєте права! — запротестував я.

3. Нам своє робить...

НЕЗВАЖАЮЧИ на шалений опір, ми робили свою справу. Комсомольська організація зміцнювалася. Менш, ніж за рік, 90 процентів молоді вже йшло за нами.

Ми вели широку атеїстичну пропаганду, організували екскурсії у Кіровоградський музей, допомагали ліквідувати неписьменність, вели підготовку до створення фабрично-заводського училища, займалися вивченням політекономії тощо. За кожним з нас було закріплено по 10 квартир, де ми проводили бесіди на різні теми, розповідали про комсомол, про політику партії, про досягнення на господарському фронті.

Найбільш активних комсомольців райком комсомолу рекомендував в ЧОН (частини особливого призначення), і ми з працівниками міліції та ЧОНу вийшли на операції по боротьбі з бандитизмом.

Пригадується такий випадок. Мені з товаришем доручили відвезти пакет керуючому економією (так то-

ді називалися радгоспи) і виявити, куди зник комендант заводу т. Малишев, що поїхав відвезти гроші в економію.

Ми приїхали і довідалися, що Малишева тут не було. Коли поверталися назад, то зустріли селян, які везли на возі порубаного бандитами коменданта.

— Поїхали бандюги у напрямі Оникієвого, — сказали нам селяни.

Тоді ми непомітно підкраліся до села і виявили, що банда розташувалася тут. П'ють, гуляють.

Ми швидко повернулися на завод. Розповіли про все це начальнику райвідділу міліції, і незабаром частини міліції і латиських стрільців вирушили у напрямі Оникієвого.

Банду було розгромлено. А наступного дня начальник загону ЧОНу т. Салтиков вручив мені іменний восьмизарядний наган. Нагороди за сприяння у виявленні бандитських груп одержало і багато інших товаришів.

4. Нас приймають у партію

НАСТАВ 1924 РІК. Смерть Володимира Ілліча — найтяжча втрата для всього народу. Десять тисяч трудящих в ці дні подають заяви про прийняття до лав партії.

Комсомольські збори заводу. На них — майже вся молодь. Сьогодні комсомольська організація рекомендує в ряди партії своїх кращих вихованців. Кожний з нас, кого сьогодні рекомендують до партії, звичайно, схвилюваний. Адже ми одержуємо високе звання — звання члена партії. І треба прожити так, щоб виправдати його.

На все життя запам'яталися мені радісні, схвилювані обличчя товаришів, ці комсомольські збори, на яких я був присутнім. Не-

забаром партія посилає мене вчитися, потім як 25-тисячника направляє на роботу в село по колективізації. Про своїх друзів-комсомольців тих років я довідувався тільки з розповідей. Багато з них зараз на керівній роботі, немало нагороджено орденами, медалями, є й такі, що смертю хоробрих загинули в боях за Батьківщину у Велику Вітчизняну війну. Але я не чув про жодного з них, щоб він злякався труднощів, відступив, не виконав того, що йому доручили, плетався у хвості. Та цього й не може бути, бо всіх нас виховала партія комуністів.

С. С. ПОРТНОВ,
персональний пенсіонер.

В «Молодому комунарі» за 13 серпня ц. р. була опублікована критична кореспонденція «Чим стурбовані новогорізькі доярки». В ній ішла мова про те, що в колгоспі «Заповіт Леніна» Хмельського району погано доглядають худобу, в результаті чого її продуктивність знизилася.

Секретар Хмельського райкому партії т. Черединок повідомив редакції, що всі ці факти підтвердились. Кореспонденція обговорювалася на засіданні бюро парторганізації колгоспу та на виробничій нараді доярок. Тепер догляд за худобою поліпшено. Ферма вже повністю готова до зими: відремонтовано приміщення, настелено підлогу. Щодокади підбиваються підсумки роботи доярок, проводяться виробничі наради тваринників.

«А керівникам байдуже» — так називалася замітка Б. Бондаря, скотаря колгоспу «Радянська Україна» Новопраського району, опублікована 23 серпня ц. р. У ній автор скаржився на те, що в колгоспі занедбано відгодівлю худоби.

Як повідомив редакції заступник голови Новопраського райвиконкому т. Скільки, критика визнана правильною. Вжито заходів щодо усунення недоліків: покращено відгодівлю худоби, організовано підгодівлю її зеленою масою, буряковою гичкою і жомом.

ПОГАНУ ТРАВУ — З ПОЛЯ ГЕТЬ!

— Го-го-го! — пізно ввечора горлявив на центральній вулиці здоровий парубок. — Розступись, Козинцеве плуве!

Випусковий кренделі, він доплентався до будинку під номером 103 і, пробурмотівши: «Ось я й дома», як сніп, звалився на тротуар...

Валерію ще й дев'ятнадцяти не минуло, коли за крадіжку товарів з магазину потрапив він на лаву підсудних. Відбув покарання, повернувся до міста. Мати й сусіди раділи йому хоч тепер взятися за розум, влаштуватися на роботу. Та де там, погуляти ж хочеться! А праця, мовляв, не вовк... Правда, через деякий час пішов-таки працювати на цегельний завод, але терпіння вистачило тільки на два місяці. Розраховався.

— Щось мало заробляю, — виправдовувався ледар перед знайомими. — От я поїду на цілину, тоді...

самий: не вмій жити по-людськи, забирайся з міста...

В галерею ледарів потрапила і Ганна Солнцева. Їй вже 28 років, матір'ю стала, а до роботи руки ніяк не лежать, все шукає легкого хліба. Влаштується про людське око на тиждень-другий і... розраховується. Бачте, не підходить їй робота. Часто до чарки прикладалася, двічі побувала у виверезнику, а всерівно жила за правилом: «Сором очей не висть».

«Годі!» — сказала громадянська Ганна опинилася на лаві підсудних.

Багато хороших справ вершать працівники радянської України. Але в нашому житті трапляються й такі, як Козинцев, Солнцева, Мазуренко. Та їм не вдається захопитися за спинами трудівників, прожити паразитами за чийсь рахунок. Громадянська до цього не допустить.

А. ЧЕРНОВ.
м. Кіровоград.

„Не подобається — не дивись“

ЯКОСЬ мені довелося проїздом зупинитися в селі Трудівка Олександрійського району. Ввечері вирішив піти до клубу, щоб подивитись кінофільм. Заплатив гроші і чекаю квитка. Хвилину чекаю, другу, третю...

— А як же квиток? — нарешті несміливо запитав у кіномеханіка Івана Шаповалова.

Так він на мене подивився таким здивованим поглядом, наче я просив дістати місяць з неба.

Ну, що ж, думаю, може в цьому селі так заведено. Промовчав. Почався кінофільм. А втім, це не зовсім вірно. Почався неймовірний гамір динаміка, а на екрані з дивовижною швидкістю проносились якісь чудовиська.

— Це ви завжди так демонструєте фільми? — звернувся я до кіномеханіка.

— Зразу видно, що не місцевий, — грубо відповів він. — Свої вже звикли, а цей ще й нарікає. Не подобається — не дивись. Подумай!

А працівникам Олександрійського районного відділу культури, мабуть, подобається Іван Шаповалов. Інакше б не тримали на роботі грубіяна і поганого спеціаліста.

О. Білоус,
працівник Новогеоргіївського районного відділу культури.

ЗЛОЧИН ВИКРИТО

ЗАКІНЧУЄТЬСЯ допит обвинуваченого. Викритий незаперечними доказами, він визнає себе винним. Як же зуміли встановити, що злочин заподіяв саме ця людина? Це — напружена, творча робота слідчого, який зумів використати найновіші досягнення науки.

Процес викриття починається на місці злочину, де залишається немало «німих свідків»: сліди рук і ніг, транспортних засобів, шматочки одягу, недожурки, сірники, клапті паперу, кров, волосся і т. д. А цих «німих свідків» примушує давати зізнання спеціальна наука — криміналістика. Радянські криміналісти в ході розслідування використовують дані фізики, хімії, біології і багатьох інших наук, застосовують найскладніші прилади і апарати. Все це дає змогу швидко і ефективно розкривати найбільш загадкові і заплюгані злочини та заплігати їм, викривати їх винуватців.

...Прийшовши вранці на роботу, завідувач сільським магазином культтоварів побачив, що одне вікно розбите, товари розкидані по прилавку, а найцінніші — баяни, годинники, фотоапарати — вкрадено. Слідчий, що прибув на місце, знайшов під вікном кусок брезенту, за допомогою якого було безшумно видалено скло. Брезент було змазано якоюсь липкою речовиною. Слідчий переслав його в Київський науково-дослідний інститут судової експертизи.

Там встановили, що в речовині, яка виявилась паюкою, попадається шерсть рижої корови та білих кролів. Маючи ці дані, слідчому неважко було визначити, що в господарствах тільки двох жителів села є рижі корови і білі кролі. У одного з них і знайшли вкрадені речі. Виявилось, що знайдений кусок брезенту довгий час лежав у сараї, де були тварини. Злодія несподівано для нього було цілком викрито.

Чи важко знайти вбивцю? Свідки таких злочинів звичайно бувають рідко. І тут неочікуваною допомогою слідує подає наука.

...Вирушивши вранці на

Й Ш Л И мандрівники

ІШЛИ якимсь лісом три мандрівники. Від довгого ходіння стомилися і зголодніли. Надітали хату, поприсілися переночувати й поїсти.

— Що ж, хату не переспите, залишайтеся, — сказала вдова. — А їсти? Беріть он картоплю у відрі і печіть.

Взяли мандрівники картоплю, кинули у жар в лежанці та й полягали спати.

От прокидається перший. попрубував — спеклася картопля. Розділив порівну на три частини, і з'ївши свою пайку, ліг спати. Прокінувся другий. Не знаючи, що картопля поділена, теж розділив її на три частини і теж з'їв свою частку. А коли прокинувся третій, який теж не знав, що картопля поділена, розділив на три частини і всі з'їли свої пайки.

Скільки було всієї картоплі і скільки штук з'їв кожен з мандрівників?

О. МУНТЯН.
с. Кіндратівка
Новоархангельського району.

ФОТООБВИНУВАННЯ

ТРУДЯЦІ Кіровоградщини кинули ключ: «Перетворимо наше місто й села у квітучі сади!» Невпізнаним, красивим стає наш край.

І як прикро, що де-не-де та й вирине отака середньовічна споруда, яку ви бачите поруч на знімку. Мешканцям села Володимирівки Кіровоградського району вона добре вже намодала очі. А от господарям села — голові сільради Панасу Федотовичу Борщу і голові колгоспу Імені Куйбішева Юрію Олександровичу Пономарьову, очевидно, до вподоби ця «екзотика».

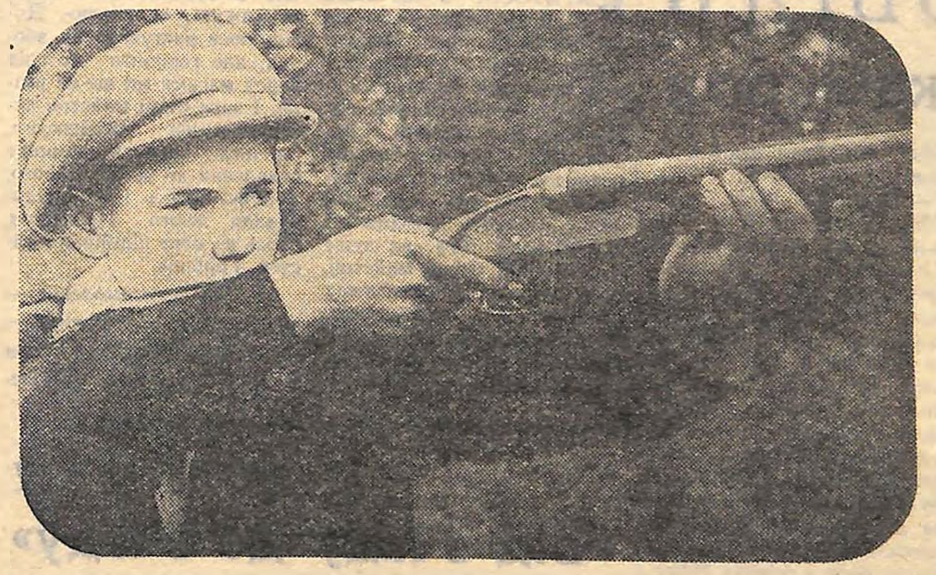
А можливо, вони її зберігають для нащадків, як історичну рідкість? Тоді пропонуємо, щоб П. Ф. Борщ і Ю. О. Пономарьов на згадку нащадкам лопечили свої портрети на цьому витворі архітектури.

Семикласник Кіровоградської середньої школи № 23 Валерій Вільний шонеділі та у вільний від занять час часто буває в міському тирі. Тут він підвищує свою майстерність. Ажте другий спортивний розряд — не меча.

— Мрію стати майстром спорту, — говорить Валерій.
На знімку: В. Вільний на вогневому рубезжі.

Фото Н. САВРАНСЬКОГО.

КОМУ Ж ОДИНИЦЯ?

ВРАНЦІ прокинувся маленький Слава і заплакав.

— Я не піду до школи! — крізь сльози промовляла дитина.

— Чому? — здивувались батьки.

— Борис Володимирович поставив одиницю по фізкультурі.

— Як так, одиницю?! — не зрозуміли батьки. — Ажте домашнього завдання тобі по фізкультурі не давали.

— Поставить, — продовжуючи плакати, твердив Слава. — Він сказав, в кого не буде спортивного костюма, поставлю одиницю.

— Не плач, — втішав сина батько. — Скажи вчителю, що немає спортивного костюма в продажу, навіть на базі батько був, нічого не знайшов. А як тільки з'явиться костюм, обов'язково куплю.

Заспокоївся хлопчик, насніх поспідав, зібрав книжки й побіг до школи.

Та повернувшись з уроків, син підняв ще більший плач.

— Я ж казав, що Борис Володимирович поставив одиницю, ось дивись! — проскиглив хлопчик і подав батькові щоденник.

Глянув батько і здивувався. Хто ж заробив цю одиницю? Школяр чи торговельний організації м. Знам'янки, які не заважають спортивних костюмів до магазинів? Ні, мабуть, фізрук міської школи № 3 Борис Володимирович Григор'єв поспішив таки з одиницями, нагородивши ними за один урок аж п'ятьох третьокласників...

П. РОМАНЕЦЬ.

Здобувши перемогу в зональних іграх, юні футболісти Кіровоградського «Спартака» дістали право на вихід у фінал. З 15 по 21 вересня в Харкові проходив заключний етап змагань на першість Української Ради ДСТ «Спартак» серед юнацьких команд. В ньому взяли участь колективи Харкова, Одеси, Кіровограда, Сімферополя, Ужгорода та Луцька.

На перше місце вийшли спортсмени Одеси (7 очок з 10). Наші земляки разом з командами Харкова і Сімферополя набрали по 6 очок, але з-за гіршої різниці забитих і пропущених м'ячів посіли четверте місце.

Слід відзначити, що наші футболісти виступали досить нерівно. Вони програли сімферопольцям (0:3), а на другий день в красивому стилі перемогли сильний колектив Ужгорода — 3:2. В третьому турі з рахунком 1:4 зазнали поразки від харків'ян, а потім перемогли Луцьк (2:1). І, нарешті, в останній день змагань кіровоградці завдали єдиної поразки команді Одеси — 4:2.

ПОБУВАВШИ „Під мітлою“

У САТИРИЧНОМУ відділі «Під мітлою» 27 серпня писалося про те, що в Липовеньківському Будинку культури Голованівського району занедбана культосвітня робота.

Завідуючий відділом культури Голованівського району виконкомом т. Трубицін повідомив редакцію, що Людмилу Заскальну з посади завідуючої клубом звільнено.

В. МАЛ'БОВ.

НАША АДРЕСА

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Облваду, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
БК 00708. Зам. № 6452. Т. 27.000.

В кінотеатрах МІСТА

Кінотеатр «Мир». Для дітей — «ПЕРШИЙ ДЕНЬ МІРУ». Початок о 10 год. ранку та 12 год. дня. «ЛИСТ НЕЗНАЙОМКИ». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». «ДРУЖЕ МІР, МИКОЛКО!». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 20 хв. ранку, 1 год. 10 хв., 3, 4 год.

роботу, колгоспники побачили на дорозі труп людини. В ньому вони впізнали одиосельчанина К. Слідчий і судово-медичний експерт встановили, що К. збила автомашину, яка порвала його одяг. Оглянувши десятки машин, які могли тієї ночі проїжджати через село, слідчий на підніжжі однієї з них знайшов кілька ниток. Шофер цього автомобіля Николаєв прийшов у гараж вночі дуже п'яний. На допиті він заперечував свою вину, заявив, що через село не їхав. Тоді нитки і одяг потерпілого було направлено на експертизу. Вона точно підтвердила, що обривки — від костюма вбитого. П'яницю і лихача Николаєва, з вини якого загинула людина, засуджено.

За допомогою науки вдається розкрити також злочини, заподіяні кілька років тому. В 1960 році дружинники затримали двох злодіїв, які намагалися залізити в магазин. За чотири роки до цього випадку в сусідньому районі було пограбовано магазин. На склі вікна, через яке злочинці тоді проникли в приміщення, виявлено ледве помітні відбитки пальців. Через те, що спосіб злому вікон був однаковий в обох випадках, слідчий вирішив старанно перевірити подібність слідів пальців. Дактилоскопічна експертиза незаперечно довела, що крадіжку з магазину в 1956 році вчинили затримані злочинці.

Радянська криміналістика розробила точні методи встановлення різних знарядь та інструментів, якими здійснювались злочини. У громадянина К. був великий фруктовий сад. Його сусід Т. не раз вимагав зрубати стару грушу, тинь від якої падала на його город. На цьому ґрунті між ними виникали часті сварки. Одного разу, коли К. повернувся з роботи після триденної відсутності, весь його сад було вирубане. Загибло сорок фруктових дерев.

Хоч важко було повірити, що варварську порубку дерев зроблено через такий незначний привід, сусіда було заподозрено в цьому злочині. У нього вилучили сокиру. Експертиза, що вивчила сліди розрубу на стовбурах дерев, довела, що сад вирубане сокирою, знайденою у Т.

Робота радянських експертів-криміналістів складна, але благородна. Найбільш витончені, хитро замасковані злочини успішно розкриваються, а злочинця, як би він не викручувався, неминуче викривають і він зазнає заслуженої карі. Широке впровадження досягнень науки в практику розслідування стало надійною запорукою того, щоб жоден випадок злочину не залишився не розкритим.

В. БЕРГЕР,
В. ЛИПОВСЬКИЙ,
наукові співробітники Київського науково-дослідного інституту судової експертизи.

Редактор П. МАРЧЕНКО.